

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3828
14.12.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, republicată*, inițiată de domnul senator Dan Voiculescu, de doamna deputat Daniela Popa și de domnii deputați Bogdan Ciucă și Petru Călian din Grupurile parlamentare ale PC (Bp. 626/2006).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, în sensul introducerii între motivele de retragere a cetățeniei române și a necunoașterii limbii române sau a refuzului de a învăța limba română.

De asemenea, se propune abrogarea alin. (2) al art. 24, care prevede că nu se poate retrage cetățenia română persoanei care a dobândit-o prin naștere.

II. Propuneri și observații

1. Având în vedere supremația pe care Constituția unui stat o deține în cadrul ierarhiei actelor normative, considerăm că nu poate fi susținută o inițiativă legislativă care contravine prevederilor constituționale, indiferent care ar fi motivele ce stau la baza acesteia.

În acest sens, amintim că art. 5 alin. (2) din Constituție prevede că „cetățenia română nu poate fi retrasă aceleia care a dobândit-o prin naștere”, astfel încât chiar dacă alin. (2) al art. 24 din Legea nr. 21/1991 ar fi abrogat, acest lucru nu ar fi de natură să dea posibilitatea retragerii cetățeniei române persoanei care a dobândit-o prin naștere, existând un principiu constituțional care interzice acest lucru.

De asemenea, prin Legea nr. 396/2002, România a ratificat Convenția europeană asupra cetățeniei adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, iar art. 7 al acestei convenții prevede:

„Pierderea cetățeniei de plin drept sau la inițiativa unui stat parte

1. Un stat parte nu poate să prevadă în dreptul său intern pierderea cetățeniei sale de plin drept sau la inițiativa sa, cu excepția următoarelor cazuri:

a) dobândirea voluntară a unei alte cetățenii;

b) dobândirea cetățeniei statului parte ca urmare a unui comportament fraudulos, prin informație falsă sau prin ascunderea unui fapt pertinent din partea solicitantului;

c) angajarea voluntară în forțe militare străine;

d) comportament care aduce un prejudiciu grav intereselor esențiale ale statului parte;

e) absența oricărei legături efective între statul parte și un cetățean care domiciliază în mod obișnuit în străinătate;

f) atunci când s-a stabilit, pe perioada minorității unui copil, că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dreptul intern care antrenează dobândirea de plin drept a cetățeniei statului parte;

g) adoptarea unui copil atunci când acesta dobândește sau are cetățenia străină a unuia sau a ambilor părinți adoptivi ai săi.

2. Un stat parte poate să prevadă pierderea cetățeniei sale de către copiii ai caror părinți pierd cetățenia sa, cu excepția cazurilor prevăzute de lit. c) și d) ale paragrafului 1. Totuși copiii nu își pierd cetățenia dacă cel puțin unul dintre părinții lor păstrează această cetățenie.

3. Un stat parte nu poate să prevadă în dreptul său intern pierderea cetățeniei sale în temeiul paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol dacă persoana în cauză devine astfel apatrid, cu excepția cazurilor menționate la paragraful 1 lit. b) al acestui articol”.

Având în vedere aceste dispoziții, apreciem că aplicarea prevederilor care fac obiectul inițiativei legislative ar genera apariția a numeroase cazuri de apatridie.

2. Totodată, inițiativa legislativă ar da naștere și unor dificultăți de ordin procedural.

Astfel, se prevede introducerea unui nou articol, **art. 31¹**, care cuprinde obligația dată în sarcina Comisiei pentru constatarea condițiilor de acordare a

cetățeniei române de a identifica persoanele care se află în situația prevăzută la art. 24 lit. d) și de a declanșa procedurile de retragere a cetățeniei pentru persoanele în cauză în termen de 12 luni de la sesizarea sa. Nu vedem modalitatea prin care comisia și-ar putea îndeplini obligația de a identifica persoanele care au dobândit prin naștere cetățenia română dar nu cunosc limba română.

De asemenea, sintagma “*nu cunoaște limba română*”, fiind prea vagă, ar putea da naștere unor dificultăți de ordin procedural, precum și apariției unor practici abuzive, în sensul interpretării prea largi a acestei sintagme.

Amintim, totodată că art. 8 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 21/1991 prevede printre condițiile pe care cetățenii străini sau apatrizii trebuie să le îndeplinească pentru a dobândi cetățenia română și cunoașterea limbii române, astfel încât pentru aceștia nu se mai pune problema unei eventuale retrageri a cetățeniei pentru motive de necunoaștere a limbii.

3. Adoptarea acestei inițiative legislative ar conduce și la neaplicarea prevederilor art. 38 din Legea nr. 21/1991 privind acordarea cetățeniei de onoare unor străini pentru servicii deosebite aduse țării și națiunii române, la propunerea Guvernului, fără nicio altă formalitate, de către Parlamentul României.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului